

bi posamezni oficirji vojake kot črno živino mučili!

Albanska ustaja je zdaj vendar-le končana. Turška vlada poroča, da se ji je z velikimi žrtvami posrečilo, napraviti mir. Krvi se je pač dosti prelilo.

Štajerčevi' kmetski koledar za l. 1911

bode pravočasno izšel. Dela so se že pričela. Koledar bode letos še bolje opremljen kakor dosedanja leta. Vse podrobnosti poročamo v kratkem. Opozarjamo pa obenem cenjene

inzerente,

naj za koledar določene inzerate čimprej vpošljejo. Cene bodo približno enake kakor lansko leto. Pri velikemu razširjenju, ki ga ima naš koledar in pri njegovi priljubljenosti je inzeriranje v njem izredno koristno.

Nadalje opozarjamo svoje prijatelje in zaupnike, naj takoj napravijo in razširjajo nabiralne pole za naročnike koledarje. Vsakdo naj nabira odjemalce koledarja! Ako bomo vsaj delali, potem je gotovo, da bomo še več oddali in še boljše ter obširnejše vsebine podali!

Vsi na delo!

Dopisi.

iz Ptujake gore. Poročati moramo zopet o novem nasilstvu. Ker je narodnjakom Plojeva slavnost izpodletela, zato so jo izstrelili, da si jeso ohladijo nad našo šolo. V ta namen se je vozil učitelj Klemenčič v Ljubljano k školu kemu Hribarju modrosti zajemat, da tukajšnji "narodnjaki" šolski svet nemščino iz šole popolnoma odpravijo. Klemenčič si je pri temu poskušal novega zavzesnika v došlem kaplanu (narodnjak Klemenčiča), da le-ta naj dondaj sarnega župnika pregovori, da s znanimi mogotci, kateri so ob enem v tukajšnjem šolskem svetu (Kupčič kot načelnik, Marko Topolovec oče Jurčeka in Jurček Topolovec kot gorski rihtar, Anton Gojkovič kod udje), da izvršijo svojo sovraštvo nad nedolžnimi otroki, ker se niso dali starših pri Plojevi slavnosti za nos voditi... Zatoraj vam moram nekaj iz narodnjaškega skriv-

nega zbirališča povedati. Klemenčič kot duša celi hujskariji in sicer že 6 celih let pravi: dragi moji, ako se bodejo otroci v šoli znanprej nemščine učili, tedaj se nas bolj ne bodo hoteli ubogati in le nam slušati; večina jih odide v tuje kraje, si boljšega kruha iskati in vi sami mogočni polmilijonarji svojih posestev bote morali dražje taverhe plačevati; to ne gré, nemščina mora na vsak način iz šole, otroci se naj samo cirilice in tarnati učijo, da bodejo potem bolj gibčni taverhari... Iz tega vzroka so poklicali šolski svet za 29. majnika k seji ter sklenejo u zapeljivci ljudstva, da se ne smejo kmečki in ubožni otroci znanprej nič več nemščine učiti, ampak samo slovensko in tarnati. Naš vrli nadržatelj g. Čulk se bori zmirom. Da bi se v šoli naj tudi nemško podučevalo, kar se tudi danes godi. Zatoraj imajo narodnjaki strašansko jezo nad njim ter ga sekirajo na vse načine. Ako bi se urednicile te narodnjaške želje, tedaj bodo otroci, kadar odrasejo, preklinjali tiste, kateri so jim branili do višje omike in tuči starše, kateri so dopustili, da se jim je zaprla pot do boljše bodočnosti! Znanost je prva dedščina! Iz tega sledi, da moramo vsi kakor akala trdni stati in vsaki po svoji moči in zmčnosti vse ukreniti, da nam hinavski narodnjaki ne poneumijo naših otrok, katerim je pridržano, da izborijo že začetni boj za obstanek slovenskega kmeta, obrtnika in delavca, da ne propadejo do znani raboti v 18. stoletju, katero želijo naši takozvani "narodnjaki". Ti narodnjaki povsod samo za nas in naše otroke le slovensčino zahtevajo, svoje otroke pa v ta namen v mestne in nemške šole pošiljajo, da bi v zašteljenem času naše otroke kot sužnje iskoriščali. Kakor so to v svoji tajni seji naglaševali in trdili, da starši ne želijo, da bi se otroci nemščine učili in da so v zadnji prošnji za nemški pouk podpisali fališni, iz tega varoka še moramo enkrat protestirati proti sklepu šolskega sveta, da okrajni in deželni šolski svet ne ustrežeta narodnjaški želji. Ako res želite, da ljudstvo ne bo hodilo v svet s trebobom za krhom, tedaj delajte gospodarska dela za blagor ljudstva, pa ne samo za svojo malho, katera nima nikoli dna in hujskarijo, s katero le škodujete ljudstvu! Ako je znanost in nemški jezik res šrodljiv za slovenskega kmeta, obrtnika in delavca, tedaj nam pa povejte, zakaj so bili aposteljni zapreti v hiši do časa, dokler jim ni sv. Duh pameti razsvetlil, da so potem zamogli v vseh jezikih in vsem narodom na zemlji božji nauk posebno o ljubezni učiti?! Zatoraj mora naše gredo biti, da proč s hujskarijo in naši otroci se tudi naj nemško učijo, ker smo prepričani, kar otrokom takozvanih narodnjakov ne škoduje tudi našim otrokom škodovati ne more!

Nasilstva na Ptujski gori pa mora biti enkrat konec!

iz Črešnjavca pri Slov. Bistrici. Zopet pada in blati naš eklatnik J. Sušnik. Pred par tedni je ta surovi Kranjec enemu najpoštenejših mož iz druge fare, kateri je imel v župnišču opraviti, žugal z revolverjem, da ga ustrelji. Zadnjo nedeljo tulil je kakor besen čez časnike (Štajerca), čez posamezne hiše in ljudi ter žugal: „sem vas gajlal in vas še bodem“ itd. In res se še najdejo taki strahopetneži, da se tega duševno pohabljenega človeka bojijo. To so nemunski, kateri imajo pred njim strah. Mi smo še pred 8 leti rekli, da ta surovi Kranjec ni sposoben za župnika, temveč naj že bode za kaplana pod vodstvom pametnega ojštega fajmoštra; potem bi se morda odikal do polčloveka. Koliko hudobije, sovraštva med ljudmi, jeze, nemira, kletve, šuntarije in puntarije, slabih zgledov po vseh straneh na škodo sveti veri ter v špot in sramoto častitega duhovniškega stanu, je ta človek v duhovniški obleki povzročil v času njegovega nesrečnega župnikovanja. In koliko bi še hudega povzročil bil, ako bi ga ne bila vendar enkrat pravična Božja roka zagrabila. Gorje mu, kateri pohajšanje da je; obesi si mlinaki kamen na vrat ter se potopi na dnu morja! Obmiljajemo pa iz srca, da se je temu človeku posrečilo toliko ledi voditi slav. ordinariat in č. bistroumnega škofa za nos; to je bilo seveda lahko, kdor pozna tega svitega prilisuna samo zunaj in ne znotraj. — Duhovniška obleka je pokrivala umazano truplo. In pri takem slabem pohujšljivelem farovškem delovanju in življenju je ta človek 12 let strahoval in psoval, ter poštonje kratil mirnim poštonim faranom, in bi to nadaljeval rad še zdaj. Gnadljivemu čast. knezoškofu spregovorimo pa besedo: 10 let prosili smo z ruznicami vzroki, da se na Črešnjavci krome stvar, seveda prosili nastoj; rekli smo, da bode škandal. Mi prosimo, ter smo prisiljeni, da se eklatnik J. Sušnik, kateri od 22. aprila t. l. postavno ne slihi več v farovi, že manj pav cerkev pred oltar, na prišnico in spovednico, temveč nikam drugam, takoj odstavi od župnikovanja, ter takej odstrani iz Črešnjavca. — drugič bode zopet „škandal“! Sredstev je nakopičeno. — Prosimo najaljudnejši, dokler zopet ni prepozno. Mi se opiramo na postavo! — Trpičeni farani. — (Glej tudi naš članek o štajerskih novicah da našnje številke!)

Srdišče. (Kej je Joža po občinski volitvi volilcom povedo. (Vse o čitaj kak nemški se = a). Prelabi moji bedinski purgari! Vrog ga stvorjo, sej smo ga itak pogruntali, zvolili smo si ednok ti prvi občinski odbor, ker bode še tak delo, da bo Srdišče na dale ostalo čista slovensko kak dozda, ve mi je Vanček reko, kej smo mi ti prvi slovenski purgari, če se od madžarske granice računa. Pa tak čista slovensko je itak ne bilo dozda Srdišče. Kak sem včera domu šou, sem vam naša pola vas plova vidjo od samoga modriša, kej se vam nem zlogo, mislo sem si ontu pa še smo ne na Prejzosem. Ve vsi znose kej je modriš znameje Nemcov. Zoto sem si mislo, kej nej kokišni Hrvat al Prekmurec mislo kej smo Ncmci, kej bi vsi zej tu zbrani novi zvoleni odbor prosili, da nej v svoji prvi seji sklene, da morejo vsi purgari en den na rotele vkup dojtj. Nam se morejo v vrste po 4 postaviti, kak naši ferberkari al pa feteranci, te pa ide tota črna vojaka na pole modriša akupet; kej pa nau dojšo tistomu jih nej policej petnodvajsti vročih na prdelo nameri, kej de si en čos zaponjo, kej se reče zaphane vuha meti, če se ide za slovensko reč. To že more proklete hardelo biti, ker toga ne razmi, kej pri nas nsmi modriš rasti. Lubi zbrani, ker je te zej s mojim predlogom zadovolen, nej vzdigne provo roko kviški; ker pa je, če rovno je moje besede čun, še takino teslo, kej nau zdigno roke, totoga si bomo mi prvoki že spododili, navčili ga bomo kosje molitve. Prrokrot kak se šjim zidemo, ga sklafrčkamo da de se mu šjak kak motovilo okoli suko, joz sam ga po kehli vudrem kej de samo jekno pa nadnok poplate pokozo... Burklov Joža.

Del pri Hrastniku. Ob prazniku sv. Rešnega telesa je vedno naš debeli Podmenik kot „hauptman“ požarne brambe z Dolanci vred „ausrikal“. Za Dolance se nam to ni španso zdelo, da letos

Proti suženstvu.

Razvijajoča se kultura, delovanje misionarskih postaj itd. je vendar še tako daleč dovedlo, da so suženstvo skoraj že povsod odstranili in prepovedali. Vendar pa se nahaja še danes nekaj redkih pokrajin, v katerih morajo po brezvestnih belih podjetnikih izkoriščani zamorci še v takih razmerah, kakor v suženstvu delati. Več angleških humanitarnih drušev pa se je v zadnjem času proti temu nečloveškemu postopanju združilo. Zamorci sami so pričeli v Londonu pred angleškim parlamentom proti suženstvu demonstrirati. Naša slika kaže eno teh demonstracij. Zamorci hodijo, uklesjeni v sušenško orodje, kakor so morali svoj čas v portugalski zahodni Afriki delati in trpeti. S takimi demonstracijami hočejo nesrečni zamorci oposoriti angleško javnost na svoje trpljenje. Upati je, da bodejo evropske velelasti enkrat to sramotno suženstvo v afriških kolonijah odpravile.

Ein seltsamer Demonstrationszug gegen d Sklaverei.